

ны-ты книги слѣдъ съгласны г, к, х, ны слѣдъ
ц, кога въ древни-ты ржкописы слѣдъ г, к х,
наждѣ е писано ы, а слѣдъ ц, и. А да разсжди
человѣкъ добръ за сегашный Българскый я-
зыкъ, иде познае, че и въ него слѣдъ г, к, х
треба да ся пише ы, а слѣдъ ц всякога и.
Така и всички-ты почти други измѣненія что
сж направили Русси-ти, сж въ правописаніе-то,
напр. тин нѣгдѣ пишеть е вмѣсто ѣ, катовъ рѣ-
чи брѣгъ, врѣмя мрѣжя, срѣда, кон-то тин пи-
шеть брегъ, время, мрежа, среда; такожде въ
нѣкои случаи на край рѣчь пишутъ ѣ
дѣто е въ стары-ты ржкописы ѣ ь, или
употреблявать ь на мѣсто ѣ въ стары-ты рж-
кописы. Съ дългомыслено изслѣдованіе ся
намира и може весма ясно да ся покаже, кое-
то съ время щемъ и да направимъ, какъ на
сегашный нашъ языкъ, спорядъ свойства-та
му, прилича му правописаніе исто таково, как-
во-то е въ най-стары-ты славянскы ржкописы,
съ весма малкы измѣненія кон-то трѣбва да ся
направять, зачто то и языкъ-тъ ни нѣколко ся
измѣнилъ. Русси-ти съ показаны-ты измѣненія
по свой языкъ, обаче безъ да не исврѣлятъ оконча-
ніе въ правописаніе-то сж придали понѣгдѣ на па-
дежи-ты въ склоненія-та на имена-та окончанія-
та, кон-то сж употребляваны отнапредъ въ
ржкописы-ты.